

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 320/2014
07.04.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић као записничарем, у кривичном предмету окривљеног А.Д. и др, због кривичног дела тешког убиства из члана 114. тачка 4. у вези са чланом 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених А.Д. и М.В. – адвоката В.Ј.Ђ., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Суботици Кв бр. 18/14 од 06.02.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 бр. 295/14 од 18.02.2014. године, у седници већа одржаној дана 07. априла 2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених А.Д. и М.В. – адвоката В.Ј.Ђ., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Суботици Кв бр. 18/14 од 06.02.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 бр. 295/14 од 18.02.2014. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Суботици Кв бр. 18/14 од 06.02.2014. године, против окривљених Б.А., А.Д. и М.В. продужен је притвор, који им је одређен решењем истражног судије Вишег суда у Суботици Ки бр. 62/13 од 20.07.2013. године а који им се рачуна од 18.07.2013. године, када су лишени слободе, те одређено да по том решењу притвор према окривљенима може трајати 30 дана, а најдуже до 15.02.2014. године. Притвор је против окривљених Б.А. и А.Д. продужен по основу из члана 211. став 1. тачка 3. ЗКП, а против окривљеног М.В. по основу из члана 211. став 1. тач. 1. и 3. ЗКП.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж2 бр. 295/14 од 18.02.2014. године, одбијене су као неосноване жалбе окривљеног А.Д. и браниоца окривљених А.Д. и М.В., изјављене против решења Вишег суда у Суботици Кв бр. 18/14 од 06.02.2014. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљених А.Д. и М.В. – адвокат В.Ј.Ђ., на основу одредбе члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, конкретно због повреде одредаба члана 3. став 1. ЗКП, односно права на претпоставку невиности, са предлогом да се побијана решења укину.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљених А.Д. и М.В., па је нашао:

Захтев је недозвољен.

Наиме, одредбом члана 484. ЗКП ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ... 45/13), прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог његовог подношења (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члан 438. став 1. тач. 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1, члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Сходно цитираним законским одредбама, право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости, ограничено је у погледу разлога искључиво на ове повреде, које су таксативно наведене у члану 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП, прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Бранилац окривљених А.Д. и М.В., и поред тога, што се формално позива на законом прописани разлог за подношења захтева за заштиту законитости из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, у образложењу захтева наводи да је побијаним одлукама учињена повреда одредаба члана 3. став 1. ЗКП. С тим у вези, у захтеву се истиче да је првостепени суд приликом оцене основаности разлога за притвор, ценио чињеницу да је против окривљених у току поступак због 4 кривична дела са елементима насиља, налазећи да ова околност указује да ће наставити са вршењем кривичних дела, који став је и другостепени суд прихватио као правилан, а на који начин су и првостепени и другостепени суд учинили повреду права на претпоставку невиности.

Како је, дакле, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених А.Д. и М.В. поднет због повреде члана 3. став 1. ЗКП, односно повреде права на претпоставку невиности, која није таксативно наведена у члану 485. став 4. ЗКП, и која стога не представља дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљенима и њиховим браниоцима, већ евентуално основ за изјављивање уставне жалбе, односно за подношење представке Европском суду за људска права, то је Врховни касациони суд на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених А.Д. и М.В. одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**